

РЕШЕНИЕ

№ 359

гр. София, 20.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 20.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

като разгледа дело номер **490** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 111 ал.1 и 3 от ЗИНЗС.

Образувано е по жалба вх.№1201/14.01.21г на И. П. С., лишен от свобода, изтърпяващ наказанието си в Затвора-гр.С. срещу Заповед № 001/08.01.21г на Началника на Затвора в [населено място], с която на осн. чл. 101 т.7 от ЗИНЗС му е наложено дисц.наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 14 денонощия“, за системни нарушения по чл. 100 ал.2 т.5 /вр. чл. 97 т.3/ от ЗИНЗС .

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като жалбоподателят не е извършил дисц.нарушение, за което е наказан. Видно и от обясненията на друг лишен от свобода-Д. А. С., дадени в хода на адм.производство, именно той е извършил дисц.нарушение.Моли се за отмяна на заповедта.

Ответникът се представлява в съд.заседание от инсп.Т.Г., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ.Твърди се, че заповедта отговаря на изискванията за законосъобразност по чл. 146 от АПК.

Съдът намира жалбата за допустима за разглеждане, като депозирана в срока и съобразно изискванията на чл. 111 ал.1 от ЗИНЗС и АПК, пред надлежния адм.съд/по местоизпълнение на наказанието/, от лице с активна проц.легитимация-адресат на акта, срещу инд.адм.акт по см. на чл. 104 ал.1 от ЗИНЗС и чл. 21 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Жалбоподателят И.С. търпи наказание „лишаване от свобода“ за срок от 11г, с определен от съда „строг режим“ от 20.06.18г, настанен в ЗОЗТ „К.“ на 03.04.20г.

Видно от съобщение № 40/без посочена дата/, докладна записка от млинсп.П. от 16.12.20г и докладна записка на инсп.Д. от 04.01.21г, както и от Протокол № 201/15.12.20г за иззети вещи при претърсване и обиск и Протокол № 413/15.12.20г за претърсване и обиск, на 15.12.20г в 22.10 часа в 4то спално помещение, II-ра група , по разпореждане на НГНОД , в присъствието на ДГН и служители от НОС е извършено претърсване и личен обиск на лишените от свобода в това спално помещение. В слиповете на И.С. е открит 1 бр. мобилен телефон, марка „НТС“-включен, като същият е иззет с протокол. Лишените от свобода И.С. и Д.С. твърдят, че телефонът е на Д.С. и той го е „мушнал в гащите“ на И.С. при отваряне на спалното помещение за проверка. Останалите 6 бр. лишени от свобода от същото спално помещение не потвърждават това.

Видно от писмени обяснения на жалбоподателя И.С. и писмените обяснения на другия затворник- Д. С., именно Д.С. е „мушнал“ собствения си мобилен телефон в „гащите“ на жалбоподателя И.С. при отварянето на вратата на спалното им помещение / от страх да не бъде открит при проверката у самия Д.С./.

Видно от Протокол № 2/08.01.21г, т.Ш.8- проведено е устно изслушване на И.С. във връзка с нарушението.

На С. са налагани ббр. дисц.наказания/приложени са заповедите/, не е награждаван.В съд.заседание се уточнява от страните, че само две от дисц.наказания са влезли в сила, едно е отменено с решение на АССГ, а три броя са висящи пред ВАС след прекратителни определения на АССГ.

Издадена е обж. Заповед № 001/08.01.21г на Началника на Затвора в [населено място], с която на осн. чл. 101 т.7 от ЗИНЗС му е наложено дисц.наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 14 денонощия“, за системни нарушения по чл. 100 ал.2 т.5 /вр. чл. 97 т.3/ от ЗИНЗС . Връчена е на И.С. на 08.01.21г, жалбата до съда е от 11.01.21г.

Видно от доказателствата, депозираните от ответника в съд.заседание и уточненията от страните, обж. заповед е приведена в изпълнение на 11.01.21г, като срокът на наказанието ще изтече на 25.11.21г, т.е. в момента затворникът търпи дисц.наказание. Видно от докладна записка /без дата/ на д-р А. /лекар-ординатор в ЗОЗТ“К.“/: С. е с влошено здравословно състояние/вкл. психическо/, като на 30.12.20г му е нанесен последния от множество побои; има поставена диагноза/след лечение в Психиатричната клиника на ВМА след опит за самоубийство със свръх доза/ - „смесено личностово разстройство следствие употребата на опиоиди и синдром на зависимост“; до момента е на заместителна терапия с К.; преживял е ЧМТ, фрактури на крайниците след побои и катастрофи, холецистектомия, хепатит С, наркомания; няколкократно обявява гладна стачка и прави опити за самонараняване, откакто е настанен в ЗОЗТ „К.“.

Със Заповед № 01/05.01.21г на Началника на Затвора-гр.С., с цел опазване неговия и на останалите затворници живот, както и на служителите, С. е настанен в СБАЛЛС към Затвора-гр.С., в Отделение за лишени от свобода с висока степен на обществена опасност, страдащи от наркомания, психически разстройства или уязвими лица с оглед тяхната безопасност на територията на СБАЛЛС при Затвора-гр.С.. Заповедта е приведена в изпълнение за периода 05-11.01.21г, т.е. преди процесната, като е обжалвана пред АССГ и се чака насрочване на делото.

Съдът намира от правна страна следното:

Заповедта е издадена от компетентен орган по чл.104 ал.1 от ЗИНЗС-Началника на

затвора в С. , в кръга на предоставените му по закон правомощия.

Издадена е в писмена форма и съдържа реквизитите както по чл. 59 ал.2 от АПК, така и по спец.норми на ЗИНЗС.

При провеждане на дисц.производство са допуснати съществени нарушения на адм.производствените правила, като от една страна са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая/чл. 35 от АПК/, не е нарушено правото на защита на наказаното лице/изслушан е съгл. чл.105 ал.1 от ЗИНЗС/, спазени са сроковете по чл.106 ал.1 от ЗИНЗС, но от друга страна- не са взети предвид обясненията на наказаното лице и на другия лишен от свобода /сочен от наказания за действителен нарушител/- Д.С. /нарушение по чл. 36 от АПК/.

Именно това проц.нарушение е довело и до материална незаконосъобразност на заповедта, която се изразява в следното: за да е заповедта законосъобразна, следва извършването на нарушението/посочено като такова по чл. 100 ал.2 т.5 вр. чл. 97 т.3 от ЗИНЗС / да е безспорно доказано от доказателствата по преписката, да е извършено от именно от наказаното лице и при това виновно/чл.100 ал.1 от ЗИНЗС/. Видно от обясненията на лишеният от свобода Д.С. , версията на наказания/изложена в неговите обяснения/, се потвърждава- нарушението е извършено, но не от наказания, а от други лишен от свобода- Д.С.. Това изявление на Д.С. изрично е описано и в мотивите на обж. заповед, като въпреки това ответникът извежда краен извод в обж. заповед- че именно жалбоподателят е извършител на нарушението. В случая има извършено нарушение /такова по чл. 100 ал.2 т.5 вр. чл. 97 т.3 от ЗИНЗС/ и то е безспорно доказано, но нарушителят/деецът/ не е наказаното лице, а друг затворник/ясно е кой, има и негови писмени самопризнания/. Дисц.производство е приключило по отношение на ненадлежен субект/при наличие на данни,събрани в хода на дисц.производство, че извършителят е друг/, като няма ангажирани доказателства от ответника дали този друг, т.е. извършителя, е бил наказан.

Заповедта е издадена и при противоречие с целта на закона/ЗИНЗС/- да бъдат налагани дисц.наказания на извършителите на безспорно доказани дисц.нарушения. В случая за безспорно доказано нарушение е наказано лице, което доказано /и пред ответника/ не е извършителя.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК вр. чл. 111 ал.6 от ЗИНЗС, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 001/08.01.21г на Началника на Затвора в [населено място] по жалба вх.№1201/14.01.21г на И. П. С., лишен от свобода, изтърпяващ наказанието си в Затвора-гр.С..

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред троен състав на АССГ, с кас.жалба в 14дневен срок, който тече от днес за страните.

РЕШЕНИЕТО СЕ ОБЯВЯВА в съдебно заседание на 20.01.21г, на осн. чл. 111 ал.6 от ЗИНЗС.

Съдия:

